

Arrest

nr. 253 556 van 27 april 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 januari 2021 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor verzoekster en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 juli 2019 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 18 januari 2021 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag van 24 juli 2019 onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 24.07.2019 werd ingediend door :

*C., I. O. P. (R.R.: [...])
nationaliteit: Angola
geboren te L. op [...]1991
adres: [...] Evere*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Haar asielaanvraag werd afgesloten op 25.03.2019 met een weigering van vluchtelingenstatus en van subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk één jaar en bijna zes maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000)

Het feit dat een betrokkene een aanvraag om machtiging tot verblijf moet indienen via de Belgische diplomatieke of consulaire post in het buitenland impliceert niet dat haar banden met België teloorgaan of dat gegevens die wijzen op een integratie plotseling niet langer zouden bestaan. Verzoeker beperkt er zich toe te benadrukken dat zij tijdens haar verblijf volledig is geïntegreerd en duurzaam lokaal is verankerd, zonder evenwel te verduidelijken waaruit een en ander dan precies moet blijken én te concretiseren op welke wijze haar integratie haar dan precies verhindert om terug te keren naar het herkomstland voor het indienen van de aanvraag. (RVV arrestnr. 228193 van 29.10.2019).

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene over een blanco strafblad zou beschikken, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De elementen van integratie (met name het feit dat er sprake zou zijn van verregaande integratie, dat zij hier haar bestaan opgebouwd zou hebben, dat zij sinds 2017 in België zou verblijven, dat zij bijna twee jaar in België zou verblijven, dat zij hier volledig ingeburgerd zou zijn, dat zij hier naar school zou gaan, dat zij zeer gemotiveerd en leergierig zou zijn, dat er sprake zou zijn van een ononderbroken inzet en wil om iets te betekenen voor de Belgische samenleving en niet afhankelijk te zijn van het sociaal zekerheidssysteem, dat zij er alles aan gedaan zou hebben om inzetbaar te zijn op de arbeidsmarkt, dat zij zich ingeschreven heeft bij Le Forem evenals bij zijn Duitstalige tegenhanger, dat zij een modelburger zou zijn, dat zij zeer gemotiveerd zou zijn zich verder te integreren in onze maatschappij, dat zij zich zeer goed aangepast zou hebben aan de Belgische cultuur, dat zij tal van getuigenverklaringen zou voorleggen waaruit zou blijken dat zij erg geliefd zou zijn in haar omgeving, dat zij een bewijs voorlegt van het volgen van de inburgeringscursus evenals verschillende deelcertificaten alfabetisatie, deelcertificaten Franse taallessen, deelcertificaat van basisopleiding, een aanwezigheidsattest bij Franse taallessen, een bewijs van inschrijving bij FOREM evenals bij de Duitstalige tegenhanger en verschillende getuigenverklaringen) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Deze elementen kunnen derhalve in beginsel niet verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het land van herkomst werd ingediend (cfr.

RVV 24 april 2014, nr. 122.836). De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

2. Onderzoek van het beroep

In haar enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Uit de uiteenzetting blijkt dat verzoekster ook de schending van het vertrouwensbeginsel aanvoert.

Ze licht het middel toe als volgt:

“11.1.1. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken, hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier.

Dit impliceert dat de thans bestreden beslissing steun moet vinden in de juridische en feitelijke elementen uit het dossier.

De materiële motiveringsplicht waaraan moet worden voldaan bij het nemen van de bestreden beslissing impliceert dat dit besluit gedragen moet zijn door motieven die zowel feitelijk juist als juridisch correct zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Cf. daaromtrent DE STAERCKE:

“De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn (J. DE STAERCKE, Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en behoorlijk burgerschap. Beginselen van de openbare dienst, Brugge Vandenbroele 2002, randnummer. 19)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. (RvS januari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr 154.954) dit beginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107. 624).

11.1.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat er geen buitengewone omstandigheden voorhanden zouden zijn om een aanvraag vanuit België in te dienen.

Zo acht verwerende partij het feit dat verzoekende partij bijna 4 jaar ononderbroken verblijft; hier school liep en volledig geïntegreerd is, geen buitengewone omstandigheden om haar aanvraag ontvankelijk te verklaren.

Dit zijn weldegelijk elementen die het rechtvaardigen dat de aanvraag vanuit België wordt ingediend. Deze zaken maken het voor verzoekende partij bijzonder moeilijk om terug te keren naar Angola en haar aanvraag vandaaruit in te dienen.

Verzoekende partij heeft geen connectie meer met Angola. Zij is in België verregaand geïntegreerd, volgde hier een opleiding en volgde Franse lessen. Zij is onmiddellijk inzetbaar op de arbeidsmarkt.

Ook door haar omgeving wordt zij beschreven als een zeer gemotiveerd, sociaal, getalenteerd en behulpzaam persoon die zeer respectvol is naar haar medemens. Uit deze brieven blijkt tevens dat zij steeds op het grondgebied is geweest.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat verwerende partij al deze zaken niet als buitengewone omstandigheden acht die het voor verzoekende partij bijzonder moeilijk maken om de aanvraag vanuit haar land van herkomst in te dienen.

11.1.3 Verzoekende partij is en modelburger. Zij spreekt perfect Frans, liep hier school, is ingeschreven in interim-bureaus en heeft een grote vriendenkring en een blanco strafblad.

Verzoekende partij begrijpt werkelijk niet welke criteria verwerende partij gebruikt om iemand de gunst van humanitaire regularisatie te verlenen, als zij niet in aanmerking komt voor humanitaire regularisatie, dan komt niemand in aanmerking...

Al deze elementen vormen uiteraard een ernstig argument om verzoekende partij verblijf te verlenen, zij kan onmiddellijk aan de slag, zal nooit ten laste vallen van het Belgisch sociaal zekerheidssysteem en zal nu - meer dan ooit - een meerwaarde betekenen voor onze maatschappij.

Verwerende partij heeft het dossier van verzoekende partij klaarblijkelijk niet grondig gelezen.

Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en schendt op manifeste wijze de materiële motiveringsplicht.

11.1.4. Buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn immers omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Verzoekende partij meent dat zij in casu wel degelijk heeft aangetoond dat het voor haar bijzonder moeilijk is om hun aanvraag vanuit het land van herkomst in te dienen.

In casu werd bewezen dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone en onnodige inspanning zou betekenen voor verzoekende partij.

11.1.5. Daarnaast stelt verwerende partij dat de elementen qua integratie van verzoekende partij, tot de gegrondheid behoren en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769)."

De elementen van integratie (met name het feit dat er sprake zou zijn van verregaande integratie, dat zij hier haar bestaan opgebouwd zou hebben, dat zij sinds 2017 in België zou verblijven, dat zij bijna twee jaar in België zou verblijven, dat zij hier volledig ingeburgerd zou zijn, dat zij hier naar school zou gaan, dat zij zeer gemotiveerd en leergierig zou zijn, dat er sprake zou zijn van een ononderbroken inzet en wil om iets te betekenen voor de Belgische samenleving en niet afhankelijk te zijn van het sociaal zekerheidssysteem, dat zij er alles aan gedaan zou hebben om inzetbaar te zijn op de arbeidsmarkt, dat zij zich ingeschreven heeft bij Le Forem evenals bij zijn Duitse tegenhanger, dat zij een modelburger zou zijn, dat zij zeer gemotiveerd zou zijn zich verder te integreren in onze maatschappij, dat zij zich zeer goed aangepast zou hebben aan de Belgische cultuur, dat zij tal van getuigenverklaringen zou voorleggen waaruit zou blijken dat zij erg geliefd zou zijn in haar omgeving, dat zij haar eerste hulpbrevet voorlegt evenals een attest van computerbekwaamheden, een attest van schriftelijke communicatie en geavanceerde tekstbehandelingsfuncties, een attest van polyvalentie schriftelijke tekstbehandeling, een attest van informatica module DAZIBAO, inschrijvingsbewijzen van de gevolgde cursussen, een bewijs van lidmaatschap van de ASBL (...) en zes getuigenverklaringen) kunnen mei als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr 198.769) Deze elementen kunnen derhalve in beginsel niet verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het land van herkomst werd ingediend (crr. RW 24 april 2014, nr. 122.836) De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9 2 van de wet van 15.12 1980

Nergens in de Vreemdelingenwet - ook niet in artikel 9bis - wordt wettelijk vastgelegd welke elementen tot de ontvankelijkheidsfase zouden behoren of welke elementen tot de gegrondheidsfase zouden behoren.

Verwerende partij meent dat de perfecte integratie van verzoekende partijen geen reden is om over te gaan tot regularisatie.

Verzoekende partij begrijpt niet waarom de lokale verankering niet leidt tot verblijf. Verzoekende partij meent juist dat de elementen qua integratie onherroepelijk deel uitmaken van de buitengewone omstandigheden.

11.1.6. In die zin meent de verzoekende partij dan ook dat de verwerende partij artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.”

Na een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst verzoekster erop dat de gemachtigde van mening is dat het feit dat zij bijna 4 jaar ononderbroken in België verblijft, hier school liep en geïntegreerd is (Franse lessen, inzetbaar op de arbeidsmarkt, opleidingen, ...) geen buitengewone omstandigheden zijn om haar aanvraag ontvankelijk te verklaren. Verzoekster is het hier niet mee eens omdat dit het voor haar bijzonder moeilijk maakt om terug te keren naar Angola. Verzoekster meent dat ze een modelburger is omdat ze perfect Frans spreekt, hier school liep, ingeschreven is in interim-bureaus, een grote vriendenkring heeft en een blanco strafblad. Ze vervolgt dat die elementen ook ernstige argumenten zijn om haar een verblijfsmachtiging te verlenen en herhaalt dat een aanvraag in het buitenland een buitengewone en onnodige inspanning zou betekenen voor haar. Verzoekster gaat verder in op het motief van de gemachtigde dat de elementen met betrekking tot de integratie tot de gegrondheid van de aanvraag behoren. Ze stipt aan dat de Vreemdelingenwet niet vastlegt welke elementen tot de ontvankelijkheidsfase en welke tot de gegrondheidsfase behoren. Opnieuw stelt verzoekster dat ze niet begrijpt waarom haar perfecte integratie niet leidt tot verblijf en dat de elementen op vlak van integratie onherroepelijk deel uitmaken van de buitengewone omstandigheden. Verzoekster concludeert dat de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn geschonden.

Beoordeling

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in kennelijke onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Aangaande de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad evenmin toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan.” (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541).

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster in haar uiteenzetting niet toelicht op welke wijze de gemachtigde in casu een vaste gedragslijn zou geschonden hebben, noch welke toezeggingen of beloften de gemachtigde zou gedaan hebben die hij niet is nagekomen. De uiteenzetting van verzoekster heeft geen uitstaans met het vertrouwensbeginsel, zodat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het onderzoek naar de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel gebeurt in het licht van de toepasselijke rechtsregel, zijnde artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waarvan verzoekster ook de schending aanvoert.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel, die vervat is in artikel 9 van de Vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, nl. of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Uit de aanvraag blijkt dat verzoekster als buitengewone omstandigheden heeft aangehaald dat ze verregaand geïntegreerd is in de Belgische samenleving, dat ze sinds september 2017 in België is en een bestaan heeft opgebouwd, dat ze een internationaal beschermingsverzoek heeft ingediend dat negatief werd afgesloten en dat ze volledig is ingeburgerd en school volgt.

De Raad is van oordeel dat de gemachtigde op zorgvuldige en niet kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat verzoekster geen buitengewone omstandigheden heeft aangehaald die aantonen dat de aanvraag niet kan ingediend worden via de gewone procedure, zijnde via de bevoegde consulaire of diplomatieke post in het buitenland.

Verzoekster kan immers niet overtuigen waar zij stelt dat haar bijna vier jaar ononderbroken verblijf, het feit dat ze hier school liep en dat ze elementen van integratie kan voorleggen (zoals Franse lessen, gevolgde opleidingen, inzetbaarheid op de arbeidsmarkt, ...), aannemelijk maken dat het voor haar bijzonder moeilijk is om terug te keren naar Angola om de aanvraag van daar in te dienen. De gemachtigde motiveert immers geheel terecht dat verzoekster zich beperkt tot het benadrukken van haar integratie zonder evenwel te verduidelijken en te concretiseren op welke wijze haar integratie haar dan precies verhindert om terug te keren naar het herkomstland voor het indienen van de aanvraag. Dit is nochtans cruciaal in de eerste fase van het onderzoek. Het louter poneren dat verzoeksters integratie

het bijzonder moeilijk maakt om terug te keren naar Angola of dat dit een buitengewone en onnodige inspanning zou betekenen, kan in geen geval overtuigen.

Waar verzoekster stelt dat de elementen van integratie ook een ernstig argument vormen om de verblijfsmachtiging te verlenen, is dit argument in de ontvankelijkheidsfase niet dienstig. Verzoekster gaat eraan voorbij dat zij eerst dient aan te tonen dat zij op correcte wijze haar aanvraag heeft ingediend. Nu zij zich beroept op de uitzonderingsprocedure van het indienen van een aanvraag bij de burgemeester van de verblijfplaats in België, moet zij eerst aannemelijk maken dat er buitengewone omstandigheden zijn die dat rechtvaardigen, alvorens de gemachtigde zich kan buigen over de gegrondheid van haar aanvraag.

Verder stelt verzoekster op volkomen gratuite wijze dat de gemachtigde haar dossier klaarblijkelijk niet grondig heeft gelezen, zodat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de materiële motiveringsplicht zou voorliggen. Verzoekster laat na te duiden met welk element uit de aanvraag of uit het dossier de gemachtigde geen rekening zou gehouden hebben. Een onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelen blijkt niet.

Waar verzoekster stelt dat nergens uit de Vreemdelingenwet blijkt welke elementen precies tot de ontvankelijkheidsfase behoren en welke tot de gegrondheidsfase kan zij gevolgd worden, al blijkt wel onmiskenbaar dat blijkens artikel 9 de machtiging door de vreemdeling moet aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats of de plaats van openthoud in het buitenland en pas als de vreemdeling buitengewone omstandigheden aannemelijk maakt, kan dit in België op grond van artikel 9bis. De wetgever heeft bijgevolg een grote discretionaire beoordelingsvrijheid gelaten aan de gemachtigde in het kader van deze aanvragen om humanitaire verblijfsmachtigingen. De gemachtigde kon verder rechtmatig naar het principe-arrest van de Raad van State verwijzen van 9 december 2009, nr. 198.769. Dit arrest preciseerde bijvoorbeeld dat *"als typische buitengewone omstandigheden onder meer [kunnen] worden aangevoerd, al naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekomen, ernstige ziekte enz."*, terwijl *"echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend."*

Hoe dan ook herhaalt de Raad dat indien verzoekster alsnog elementen van integratie wenst aan te voeren in de ontvankelijkheidsfase, het haar toekwam om te concretiseren op welke wijze haar integratie haar precies verhindert om de aanvraag in het herkomstland in te dienen, hetgeen zij heeft nagelaten.

Waar verzoekster aangeeft niet te begrijpen waarom lokale verankering niet kan leiden tot verblijf, leest de Raad dit niet in de bestreden beslissing. De gemachtigde heeft niet gesteld dat lokale verankering of integratie niet zou kunnen leiden tot een verblijfsmachtiging. Hij heeft enkel gesteld dat die elementen het voorwerp kunnen uitmaken van de gegrondheidsfase van het onderzoek conform artikel 9.2 van de Vreemdelingenwet.

Er blijkt niet dat de gemachtigde zijn beslissing op een onzorgvuldige wijze heeft voorbereid, of zich heeft gestoeld op een incorrecte feitenvinding. Evenmin blijkt dat de gemachtigde bij zijn beoordeling is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens, of dat hij die incorrect heeft beoordeeld of dat hij op grond daarvan in kennelijke onredelijkheid tot zijn besluit is gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES